

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 19P/223/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315209888
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Klimková
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2015:8315209888.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Magdalénou Klimkovou v právnej veci mal. G. L., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Humenné, za účasti otca B.. K. L., trvale bytom E. 27, Družstevná pri T., o návrhu matky G.. Q. M., trvale bytom L. XXXX/X, T., zast. JUDr. Ing. Zuzanou Lodovou Amrichovou, advokátkou, Námestie slobody 25, Humenné, na udelenie súhlasu podať žiadosť o zmenu priezviska takto

rozhodol:

Súd u d e ľ u j e matke súhlas k podaniu žiadosti o zmenu priezviska mal. G. L., nar. XX.XX.XXXX na priezvisko M..

Žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Matka maloletého doručila dňa 10.08.2015 na tunajší súd návrh ktorým žiadala, aby jej súd udelil za B.. K. L., otca mal. G., súhlas na podanie žiadosti o zmenu priezviska mal. G. z terajšieho priezviska L. na priezvisko M..

Svoj návrh odôvodnila tým, že rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 18P/14/2013 zo dňa 10.10.2013 bolo jej manželstvo s otcom maloletého rozvedené, mal. G. bol na čas po rozvedení manželstva zverený do jej osobnej starostlivosti a otca zaviazal prispievať na jeho výživu sumou 200 eur mesačne od právoplatnosti rozsudku. Od rozvodu manželstva sa otec stretol s mal. G. dvakrát v čase Vianoc, avšak mal. G. ani netušil o koho sa jedná, nakoľko otec sa pred ním prezentoval ako „ujo“. Mal. G. má od narodenia nepriaznivý zdravotný stav, otec sa však od rozvodu o neho žiadnym spôsobom nezaujímal a nijako ho nekontaktoval. Aj v období do rozvodu sa o syna zaujímal iba sporadicky a účelovo pred termínmi súdnych pojednávaní. Od jej odsťahovania sa zo spoločnej domácnosti v júli 2012 sa mal. G. s otcom nestretáva a neudržiavajú spolu žiadnu formu komunikácie. Vzhľadom vek maloletého by iniciatíva musela prísť zo strany otca. Otec maloletého sa v januári 2014 znova oženil a so súčasnou manželkou má mal. dcéru F., ktorá má jeden rok. Mal. G. jeho novú rodinu nepozná. Okrem platieb výživného otec nejaví o maloletého žiaden záujem, nenavštevuje ho a nejaví záujem o jeho zdravotný stav, celá starostlivosť je len na nej. Mal. G. je vo veku, keď si začína uvedomovať, že nosí iné priezvisko ako jeho matka a nechápe, prečo sa volá inak, keď osobu otca vôbec nepozná. Rovnako aj pre ňu nastáva vždy zložitá situácia, keď musí všade vysvetľovať, prečo nemá rovnaké priezvisko ako mal. G.. Maloletý sa dožaduje vysvetlení a sám prejavuje túžbu volať sa ako jeho matka, preto dospela k záveru, že zmena jeho priezviska na priezvisko M. by bola v jeho prospech. K tomuto rozhodnutiu ju vedie aj postoj otca maloletého, ktorý o neho nemá žiaden záujem, nerozvíja s ním žiaden vzťah, preto mal. G. nemôže byť stotožnený s jeho priezviskom, nakoľko jeho osobu nevníma ako osobu otca.

Otca vyzvala na udelenie súhlasu s touto zmenou výzvou zo dňa 21.07.2015, na ktorú však nijakým spôsobom nereagoval.

Otec maloletého doručil súdu dňa 17.09.2015 vyjadrenie k návrhu v ktorom uviedol, že so zmenou priezviska mal. G. nesúhlasí. Matka neuviedla skutočné argumenty, ktoré ju viedli k tomuto kroku, všetky dôvody len okopírovala z bežne dostupných rozsudkov z internetu. Právna zástupkyňa navrhovateľky vo výzve na udelenie súhlasu so zmenou priezviska uviedla, že maloletý si začína uvedomovať rozdielne priezvisko s matkou a hlavne celou svojou rodinou. K tomuto chce podotknúť, že celá jeho rodina je matka a otec, ktorý sa volá tak isto ako on. Širší okruh rodiny sú ďalej starí rodičia a ostatní členovia, ktorí sa takisto skladajú z dvoch kmeňov, pričom polovica má také isté priezvisko ako syn. Problém nastáva v prípade, ak matka silne negatívne ovplyvňuje syna vo výchove voči svojmu otcovi a jeho rodine, čo je jeho prípad. Vychováva ho v domnení, že nie je otcom mal. G. ale nejaký ujo, ktorý mu nosí darčeky. Preto je presvedčený, že syn je vo veku, keď nedokáže objektívne vyjadriť svoj názor a ešte si neuvedomuje rozdielnosť priezvisk. Syna navštevuje zriedkavo, má na to svoje dôvody. Matka ho pri návštevách bezmedzne osočuje pred dieťaťom, čo na neho nemá pozitívny vplyv a takisto veľmi zle pôsobí na jeho zdravotný stav. Nakoľko zmena priezviska nie je v najlepšom záujme dieťaťa, navrhol návrh zamietnuť ako nedôvodný.

Na pojednávaní dňa 21.09.2015 matka maloletého trvala na podanom návrhu. Mal. G. sa identifikuje s ňou a vlastného otca nepozná. Je dosť fixovaný na dedka, tam si našiel mužskú polovicu a chce sa volať ako jeho matka, dedko, babka a naozaj sa predstavuje ako G. L. M. a ešte častejšie ako G. M.. Mal. G. sa narodil predčasne v 6. mesiaci tehotenstva. Prvých 6 týždňov bol maloletý hospitalizovaný v nemocnici v Prešove, a potom zvyšok do 3 mesiacov bol hospitalizovaný v nemocnici v Humennom, kde s ním bola aj ona. Po prepustení z nemocnice v Humennom bývala s maloletým na adrese L. 2, T., otec ostal žiť v N. pri T.. Keď bola s maloletým hospitalizovaná v nemocnici v T., otec prišiel za maloletým asi 2 krát. V čase od 10.01.2012 do 05.05.2012 otec navštevoval maloletého raz týždenne v T.. Nejavil však o neho záujem, pretože celý čas presedel pri televízii, spal na gauči a pod. Od narodenia dieťaťa až do 05.05.2012 otec nepriniesol pre dieťa nič, asi 2x prispel kúpou plienok. Od 05.05.2012 do 18.07.2012 bývali s otcom maloletého v L., v tom čase bol otec s maloletým v kontakte každý deň. 18.07.2012 sa odsťahovala aj s maloletým na terajšiu adresu. Najbližšie otec došiel do T. dňa 26.07.2012. potom, čo sa dozvedel, že podala návrh na určenie výživného ale prišiel s tým, že kričal a kopal do dverí. Ona bola za to, aby sa otec s maloletým stýkal, nedávala mu žiadne podmienky ani časové rozpätia, ale on sa stále správal účelovo, pred nejakým súdnym konaním zareagoval tak, že má záujem o dieťa. Rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 18P/14/2013-91 zo dňa 10.10.2013 bolo jej manželstvo s otcom maloletej rozvedené, na čas po rozvode bol mal. G. zverený do jej osobnej starostlivosti a zároveň bol upravený styk otca s mal. G. raz mesačne v poslednú nedeľu v príslušnom mesiaci v čase od 14.00 hod. do 17.00 hod. za jej prítomnosti. Ona nenavrhol širšiu úpravu styku, ale ani otcovi nebránila v tom, aby si dal návrh na rozsiahlejší styk, pričom on požiadal iba o takú úpravu, ako je v rozvodovom rozsudku uvedené. Maloletý G. bol na dvoch operáciách, jedna hospitalizácia bola v decembri 2012, druhá v decembri 2013. Pokiaľ by mal otec skutočný záujem o maloletého, informoval by sa o jeho zdravotnom stave. Nie je pravdou, že by mu ona bránila v styku s dieťaťom alebo že by dieťa ovplyvňovala proti otcovi alebo ho pred ním osočovala.

Otec maloletého na pojednávaní nesúhlasil s podaným návrhom a žiadal ho zamietnuť. Matke maloletého nešlo o spolužitie s manželom, ale len o získanie dieťaťa. Pred manželstvom sa vyjadrovala, že by nemala problém dieťa vychovať aj sama. Po celý čas hospitalizácie maloletého v Prešove s matkou dieťaťa žili v N. pri T., navštevovali ho spolu 4-5x týždenne. Vtedy kupoval pre maloletého plienky, utierky a podobne. Ešte počas tejto hospitalizácie sa matka rozhodla ísť bývať do T., pretože jej to vyhovovalo. Prevoz maloletého do T. bol realizovaný bez toho, aby mu niekto dal vedieť. Potom, čo bol prevezený do nemocnice v T. ho navštevoval po pracovnej dobe 3x do týždňa a aj cez víkendy. Od januára 2012 do 05.05.2012 chodil za ním raz týždenne. Od 05.05.2012 do 18.07.2012 žili s matkou maloletého aj s dieťaťom spolu v byte L.. Staral sa o maloletého najlepšie, ako mohol, všetky financie dával na potreby domácnosti. Keď 18.07.2012 sa matka s dieťaťom odsťahovala, tak tomu nemohol veriť. Po jej odsťahovaní ju bol navštíviť, ale ona už bola pevne rozhodnutá. Do konca roka 2012 navštívil maloletého asi raz mesačne. V roku 2013 ho navštívil na jeho narodeniny a na Vianoce. Návštevy sa niesli v takom duchu, že matka dieťaťa stále nadávala na neho a jeho brata, v takejto atmosfére sa to nedalo vydržať,

preto od návštev upustil. Od decembra 2013 navštívil maloletého až v decembri 2014. Má novú rodinu, má dcéru z terajšieho manželstva. Nič mu nebránilo v tom, aby dieťa od januára 2013 navštevoval aj častejšie. Rozsah styku, ktorý má upravený v rozvodovom konaní je dosť krátky a nepostačujúci, on navrhol upraviť styk 1x mesačne celý víkend, ale súd mu nevyhovel. Nový návrh na úpravu styku nepodal. Styk je upravený krátko, nemá zmysel pre neho cestovať na 3 hodiny z Košíc do Humenného. Výživné platí stále načas. Pokiaľ by bolo zmenené priezvisko dieťaťa, prišiel by o to posledné, čo ho so synom spája. Syn ho vlastne nepozná, je pre neho cudzí človek.

Kolízny opatrovník na pojednávaní navrhol návrhu matky vyhovieť, pretože otec mal veľa príležitostí navštevovať maloletého a stýkať sa s ním, ale nevyužíva ani to, čo má upravené súdom. Dieťa ho vlastne ani nepozná ako otca, takže sa s ním môže stýkať len za prítomnosti matky tak, ako to má určené doteraz. Z L. do T. nie je ďaleko, takže ak otec dieťaťa navštíví raz za rok, nemožno to považovať za skutočný záujem o dieťa.

Podľa § 35 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vystaňovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

Zo spisovej dokumentácie vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 18P/14/2013 zo dňa 10.10.2013 bolo manželstvo rodičov maloletého rozvedené, maloletý G. bol na čas po rozvode manželstva zverený do osobnej starostlivosti matky, otec bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou po 200 eur mesačne a styk otca s maloletým bol upravený raz mesačne poslednú nedeľu v príslušnom mesiaci v čase od 14.00 hod. do 17.00 hod. za prítomnosti matky.

Ak sa rodičia nedohodli na podaní žiadosti o zmenu priezviska maloletého dieťaťa príslušnému správneému orgánu, dá súd v súlade s § 35 Zákona o rodine súhlas k podaniu žiadosti jednému z rodičov len vtedy, ak sú na to vážne dôvody. Za takéto vážne dôvody možno napr. považovať prípady, ak rodič, ktorý so zmenou priezviska dieťaťa nesúhlasí, si neplní svoje povinnosti voči dieťaťu, neprejavuje o neho záujem a stratil k nemu citový vzťah, alebo ak z iného vážneho dôvodu nie je v záujme ďalšej výchovy dieťaťa, aby u neho bol udržovaný a prehľbovaný pocit spolupatričnosti s týmto rodičom.

Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že podaný návrh na udelenie súhlasu k podaniu žiadosti o zmenu priezviska maloletého G. z priezviska L. na priezvisko M. je opodstatnený a v záujme maloletého. Z vyjadrení otca na pojednávaní vyplýva, že od začiatku roka 2013 do súčasnosti navštívil maloletého G. len 2x, raz na jeho narodeniny v roku 2013 a na Vianoce 2013. Ako sám uviedol, je pre neho cudzí človek a mal. G. ho prakticky nepozná. Otec maloletého nevyužíva na kontakt s maloletým ani styk určený vyššie citovaným rozsudkom Okresného súdu Košice I. V odôvodnení úpravy styku otca s dieťaťom v tomto rozsudku sa uvádza, že „otec bol v poslednom období s maloletým v kontakte veľmi málo, maloletý je v útlom veku, kedy je najviac naviazaný na svoju matku, s ktorou žije v spoločnej domácnosti, aj doposiaľ maloletý prežíval stretnutia s otcom pomerne zle, s plačom (...), preto je pravdepodobné, že maloletý svojho otca nepozná, alebo len veľmi málo.“ Otec nevyužíval ani súdom určený styk pričom tvrdí, že nemá zmysel na 3 hodiny cestovať z L. do T., na druhej strane však nepodal na súde žiadny návrh, ktorým by žiadal o zmenu úpravy styku s maloletým, čo svedčí o jeho ľahostajnosti k tejto otázke.

Dieťa vo veku 4 rokov nemôže mať s otcom vybudovaný žiaden vzťah, pokiaľ ho otec navštívil od roku 2013 len dvakrát a neidentifikuje sa preto ani s jeho priezviskom, nakoľko okrem platenia výživného si otec svoje rodičovské povinnosti neplní.

Za daného stavu je preto v záujme maloletého G., aby niesol rovnaké priezvisko ako jeho matka, s ktorou žije v spoločnej domácnosti a ktorá sa o neho stará. Na základe týchto skutočností súd návrhu vyhovel a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., keďže ide o konanie, ktoré mohlo začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho písomného doručenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom tunajšieho súdu.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty podľa § 204 ods. 1 O.s.p. preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením súdu o odvolaní. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o odvolaní alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do 3 mesiacov od doručenia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.